

MAITO

Maito.

Erämaan heprealaisten kaltaisessa paimentolaisessa yhteiskunnassa maito, luonnon lahja jota ihminen ei valmista, on elintärkeää ravintoa. Se pysyi aina yhtenä Israelin tavanomaisista ruoka-aineista (Tuom. 5:25; Sananl. 27:27; Sir. 39:26). Runsas maidonsaanti oli rikkauden merkki (Job 29:6). Sana maito saa symbolisen merkityksen yhteydestään lupauksiin ja kuvaannollisesta käytöstään.

I. Jumalallinen hellyys. Äiti, joka imettää lastaan, on yksi luontevimmista symboleista rajattoman hellyyden ja omistautumisen ilmaisemiseen (2. Makk. 7:27). Ei ole yllättävää, että Israel käytti tätä kuvaa kuvaamaan Jahven ääretöntä hellyyttä ja huolehtivaa huolenpitoa kansastaan, erityisesti Egyptistä lähdön ja luvattuun maahan vaeltamisen yhteydessä (4. Moos. 11:12). Siksi psalmista kehottaa kansaa jättäytymään Jumalan varaan kuin kylläinen lapsi äitinsä rinnalla (Ps. 131:2 f.).

2. Jumalallisten siunausten ja messiaanisten lupauksen kuva. Maidon runsaus kuuluu lupauksen perinteiseen kuvaukseen. Maa, johon Israel tulee, kuvataan VT:ssa usein ”maaksi, jossa maito ja hunaja virtaavat” (2. Moos. 3:8; 2. Moos. 13:5; 5. Moos. 6:3; 5. Moos. 11:9; Jer. 11:5; Hes. 20:6, 15 jne.). Paimentolaiselämän rikkauksien avulla kuvataan ”tätä hedelmällistä ja laajaa seutua, maata, jossa maito ja hunaja virtaavat” (2. Moos. 3:8; vrt. 5. Moos. 32:12 ff.), ”kauneinta kaikista maista” (Hes. 20:6, 15). Juudan siunauksessa (1. Moos. 49:8–12), joka avautuu messiaaniseen näköalaan, Juudan maan poikkeuksellista vaurautta kuvataan viinin ja maidon runsaudella. Profeetoilla tätä vaurauden kuvaa käytetään tulevien aikojen ihannemaan kuvaukseen (Joel 4:18; Jes. 55:1; Jes. 60:16); se on messiaanisen lohdutuksen ja pelastuksen kuva (Jes. 66:11 ff.). Laulujen laulussa maito symboloi Yljän ja morsiamen välisen rakkauden ihanuutta (Laul. 4:11; Laul. 5:1). Niukkuuden aikoina tästä ravinnosta tulee Immanuelin ja eloon jääneiden perusravintoa, mutta sen runsaus muistuttaa lupauksista (Jes. 7:15, 22).

Jos vauraus on takeena Jumalan siunauksista, maidon puute ja yleinen autius ovat merkki Jumalan rangaistuksesta ja kirouksesta. Israelin rikosten tähden Hoosea pyytää Jahvea antamaan sille hedelmättömän kohdan ja kuivuneet rinnat (Hos. 9:14). UT:n näkökulmasta eskatologinen tuomio on oleva niin pelottava, että Jeesus julistaa autuaiksi naiset, jotka eivät noina päivinä imetä (Luuk. 23:29; vrt. Luuk. 21:23 rinnakk.).

3. Jumalan lasten maito. UT puhuu tavallisesti maidosta vertauskuvallisessa merkityksessä ja tarkoittaa sillä opetusta Jumalan lasten ravintona. Paavalille, joka näkee lapsessa ennen kaikkea tämän kypsyttämättömyyden, vielä lihallisille korinttilaisille annettu maito on ensimmäinen kristillinen sanoma, vastakohtana täydellisille varatulle kiinteälle ravinnolle, viisaudelle (1. Kor. 3:2; vrt. Hepr. 5:12 ff.). Sen sijaan kohdan 1. Piet. 2:2 mukaan uuteen elämään syntyneen uskovan on edelleen haluttava Jumalan sanan maitoa kasvaakseen ja saavuttaakseen pelastuksensa, sillä hän pysyy aina kasvavana lapsena ja tarvitsee aina Jumalan sanan maitoa. Tämä sana on pohjimmiltaan Kristus itse (1. Piet. 2:3), kuten monet kirkkoisät ovat hyvin osoittaneet: ”Me juomme Sanaa, totuuden ravintoa” (Aleksandrian Klemens).

IdP

Katso myös: → enfant III – Uudestisyntyminen 3 a – maa AT II 1